

jeg gjentager, at, hvad jeg her fremfører, paa ingen Maade maa betragtes som en Opposition imod ham —, at Uvillien imod Contingentsystemet vel endnu kan være stor hos Enkelte, men at den dog i det Hele hos Befolkningen selv er aftagen. — Den ærede Finansminister omtalte som en Mangel ved Contingentsystemet, at det ikke tilsteder nogen Udvikling. Jeg tillader mig at sige, at den ærede Finansminister selv bedst har modbevist denne Sætnings Rigtighed. Han har nemlig selv gjort opmærksom paa, at Loven af 25de Juli 1867 har væsentlige Fortrin og Fordele fremfor Loven af 21de Marts 1864, og derfor var det mig ogsaa, som jeg tillod mig igaar i Begyndelsen af mit Foredrag at bemærke, kjært at see, at den ærede Finansminister begyndte sit i denne Samling forelagte Lovforslag om en overordentlig Skat for 1870—71 saaledes: „I Finantsaaret 1870—71 udredes en overordentlig Skat til et Beløb af 2 Millioner Rigsdaler, overeensstemmende med de Regler, der indeholdes i Lov af 25de Juli 1867.“ Der laa heri, jeg vil ikke med en Forandring af den ærede Ministers Ord sige: et Forslag til at prøve Contingentsystemet alle gode Gange fre, men dog til at fortsætte Proven, indtil man havde faaet en nogenledes begrundet Erfaring om, hvorledes dette System kunde modificeres og i sin Anvendelse gjøres saa taaleligt og saa retfærdigt, som et Skattesystem overhovedet kan gjøres. Nu erfarer jeg imidlertid, at det nævnte Lovforslag, hvis det her foreslaaede nye Maskineri vedtages, skal modificeres i den Grad, at det nye Maskineri, efter hvad Finansministeren selv angav, strax skal sættes i værk med Hensyn til samme. Den ærede Minister bemærkede i den Anledning, at man nu saameget snarere kunde forsøge med Procentsystemet, som de Erfaringer, hvillke Eigningscommissionerne have gjort ved Anvendelsen af Contingentsystemet, derved vilde komme dem til Nytte. Men jeg spørger, om de da ikke i endnu højere Grad vilde komme dem til Nytte, hvis de for tredje Gang komne til at anvende selve Contingentsystemet. Det er langtfra, at jeg nu vil komme ind paa en yderligere Drøftelse af, om Contingentsystemet eller

Procentsystemet har de fleste Mangler eller, om De ville, de fleste Fordele, og af, hvilket System man derfor burde holde sig til. Men jeg maa paany fremhæve, at det forekommer mig, at det, førend et System har viist sin Uholdbarhed, og naar det endog ved sin gjentagne Brug har antydet, at det ligger i det hele System, at det kan modtage Forbedringer, er voveligt, ja, efter min Overbeviisning, endogsaa meget farligt at forsøge paa noget Nyt. Den ærede Finansminister har idag omtalt, at han har havt en Tanke, som han i de forskjellige Lovforslag om en Indkomstskat, som han har forelagt, gjentagne Gange har sagt at give en vis Consistens — den fremtraadte i Lovforslaget fra 1867 som § 6, i det i denne Samling forelagte som § 13 — og at vise, hvorledes den nærmere kunde udføres. Men jeg tillader mig at spørge den ærede Finansminister, om der dog virkelig ikke i den omtalte Tanke ligger noget af Contingentsystemets Væsen, og om den ikke egentlig indeholder en Erkjendelse af, at det rene Procentsystem, hvorefter man gaar ud paa frit at finde de Vedkommendes hele Indtægt, er uigjennemførligt i et Land, hvor Forholdene ere af den Bessaffenhed, som de ere hos os. Thi det maa jeg bede om at turde gjentage, at i Danmark, under vore Formuesforhold og under vor Formuesfordeling, findes der ikke de Betingelser, som maae existere, for at Procentsystemet ikke skal blive mere uretfærdigt og mere trykkelige, end det kan vise sig, hvor Forholdene ere anderledes, og hvor Betingelserne for det ere tilstede.

Der er endnu et Par Punkter, som det maa være mig tilladt at berøre. Den høitæredede Finansminister havde den Godhed at udbæve en Tanke, som jeg udtalte igaar, den nemlig, at, naar man skulde følge Procentsystemet — ikke saaledes som den høitæredede Finansminister har fremsat det, men saaledes som det andet Thing har begrundet det, og som det er kommet frem her —, vilde det næsten være en Nødvendighed eller dog ialfald det Rigtigste først at ansætte dem, som skulde være Medlemmer af Eigningscommissionerne, til Indkomstskat paa en retfærdig og ligelig Maade, idet disse derved vilde faae et Fingerpeg til